

**HENRYK
SIENKIEWICZ**

NA OLIMPIE

Henryk Sienkiewicz

Na Olimpie

«Public Domain»

Sienkiewicz H.

Na Olimpie / H. Sienkiewicz — «Public Domain»,

Zetknięcie kultury chrześcijańskiej z mitologią grecką. Na sąd, w którym sędziami są święci Piotr i Paweł, przybywają greccy bogowie. W imię wiary w jednego Boga, święci muszą ich unicestwić. Reakcje są różne — od pysznych uniesień, po gorące prośby. Niektórzy z nich zostają usunięci z chrześcijańskiego świata, ale inni, w imię wiary w cenną tradycję antyczną, zostają przystosowani do panujących realiów. Na Olimpie to nowela autorstwa Henryka Sienkiewicza z 1902, została wydana w „Tygodniku Ilustrowanym”. Pisarz przedstawia w nim konfrontację dwóch światów — zobowiązuje się znaleźć złoty środek między zachowaniem cennych wzorców antycznej kultury a hołdowaniem wierze w jednego Boga chrześcijańskiego.

© Sienkiewicz H.

© Public Domain

Содержание

Конец ознакомительного фрагмента.

6

Henryk Sienkiewicz

Na Olimpie

Noc wiosenna, cicha, srebrna, pachnąca jaśminem, rosista! Nad Olimpem¹ płynie księżyc w pełni. W blasku jego śnieżny szczyt świeci smutnym, jasnozielonym światłem.

Poniżej, nad doliną Tempe, czernieją gąszcze świdwy², rozkołysane od pieśni słowiczych, od prośb, jęków, wołań, zaklęć, westchnień, omdleń. Płyną one jak głosy fujarek i fletni, przepelniają noc, padają i kapią na kształt wielkich kropli gęstego dżdzu, leją się jak strumień.

Chwilami milkną i wówczas nastaje taka cisza, że słysząc niemal śniegi topniejące na wysokościach pod ciepłym tchnieniem maja.

Cudna noc! ambrożyjska! wiosenna!

W taką to noc przyszli Piotr i Paweł i zasiedli na upłazie³, aby złożyć sąd nad starymi bogami. Na głowach mieli świetliste obrączki, które rozświecały ich siwe włosy, zmarszczone brwi i surowe oczy. Poniżej, w cieniu głębokim buków, bielił się tłum bogów opuszczonych, zapomnianych, trwożnych i czekających na wyrok zatraty.

Piotr skinął ręką. Na ów znak z tłumu wystąpił pierwszy Zeus Chmurozbiórca i szedł ku Apostołom potężny jeszcze i ogromny, jakby z marmuru przez Fidiasza wykuty, ale zgrzybiały już i posepny. Stary orzeł ze złamanym skrzydłem włożył się u jego nóg, a siny, miejscami zrudziały od rdzy i przygasły grom wysuwał się z drętwej prawicy dawnego ojca bogów i ludzi.

Lecz gdy stanął przed Apostołami, poczucie prastarej wszechmocy nappełniło mu pierś olbrzymią.

I podniósłszy z dumą głowę utkwiał w obliczu starego rybaka z Galilei swe boskie, świecące oczy, pełne pychy, gniewne, podobne do błyskawic, straszne. Zadrżał na to w posadach przywykły do strachu przed władcą Olimp. Zakolebały się przerażone buki, ucichły pieśni słowików, a księżyc, płynący nad śniegami, zbieleł jak płótno Arachny⁴. Po raz ostatni zakrakał krzywym dziobem orzeł, a grom, jakby ożywion dawną siłą, rozbłysnął, począł się więc groźnie u nóg pana i podniósł, sycząc i zgrzytając, trójkątny, płomienny łeb, jak wąż, gotowy zgnać żądłem jadowitym.

¹ *Olimp* – góra w Grecji, w mitologii uznawana za siedzibę bogów. [przypis edytorski]

² *świdwa* – krzew z rodziny dereniowatych. [przypis edytorski]

³ *upłaz* – porośnięty trawą stok górski. [przypis edytorski]

⁴ *Arachne* (mit. gr.) – mistrzyni tkania i haftu, przez zazdrosną Atenę zamieniona w pajaka. [przypis edytorski]

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.